

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla jogtanácsos által képviselt felperesnek, dr. Futó Barnabás ügyvéd által képviselt alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 23. napján meghozott 29.P.23.739/2008/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21., 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdése alapján az alperes 2008. május 30-31. napján tartott választmányi ülésén hozott összes határozat megsemmisítését, továbbá az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontja alapján felügyelő biztos kirendelését kérte. Álláspontja szerint a választmányi ülés nem felelt meg az alapszabály rendelkezéseinek.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert megítélése szerint a választmány összehívása és megtartása megfelelt az alapszabály rendelkezéseinek, a jogszabályoknak megfelelően hozta meg határozatait.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes 2008. május 30-31. napján tartott választmányának valamennyi határozatát megsemmisítette és a határozatok végrehajtását az ítélet jogerőre emelkedésének napjáig felfüggesztette. Egyebekben a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 70.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 21.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság az Etv. 10. § (1) bekezdés alapján a 2007. március 30. napján elfogadott új alapszabály alapján bírálta el a támadott határozatok és a választmány összehívásának törvényességét. A Pp. 3. § (3) bekezdés és 164. § (1) bekezdés felhívásával az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes védekezését a taglétszám, a mandátumok és szavazatok száma körében nem támasztotta alá, figyelemmel arra, hogy a csatolt iratok alapján egyértelműen nem állapítható meg az alperes valós taglétszáma, továbbá, hogy a mandátumok kiosztása megfelelt az alapszabály rendelkezéseinek. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az sem volt megállapítható, hogy mi alapján kaptak mely tagok mandátumot és melyek nem, valamint, hogy a kiadott 47 mandátumhoz képest mely döntés alapján szavazott további 7 tagszervezet, és melyek. Az Etv. 6. § (1) bekezdés alapján kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek működése során a tagság érdekeinek szem előtt tartásával kell eljárnia, betartva a saját maga által alkotott szabályokat, amelyeknek akkor tesz eleget, ha azon minimális adminisztrációs feladatokat is ellátja, amelyek alapján megállapítható, hogy hány tagja van, ezek közül melyek működnek ténylegesen, és így kiknek jár érvényes mandátum. Utalt arra is, hogy a döntések meghozatalában csak azon tagok vehetnek részt, akik szabályos eljárási rendben kiadott mandátum alapján erre jogot szereztek. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a támadott határozatok törvényesek voltak, kifejtette, hogy a rendelkezésre bocsátott egymásnak ellentmondó okiratok alapján még megközelítőleg sem lehetett arra következtetést vonni, hogy a választmány határozatképessége hogyan alakult és a döntések meghozatalában kik vettek részt. Ezért az elsőfokú bíróság a támadott határozatokat megsemmisítette és az Etv. 10. § (2) bekezdés alapján végrehajtásukat felfüggesztette. Az Etv. 16. § (2) bekezdés c) pontja szerinti kereset előterjesztésére a tag nem jogosult, ezért a felperes erre irányuló keresetét kereshetőségi jog hiányában elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását kérte. Érvei szerint a választmányi ülés megkezdésekor a M. Bizottság jelentése alapján 85 tagszervezet felelt meg az alapszabály rendelkezéseinek és vehetett volna fel mandátumot, mely mandátummal rendelkező szervezetből 47 jelent meg az ülés megkezdésekor, majd további 9, és így adódott a kiadott 56 mandátum. Utalt arra, hogy a küldöttek száma és így a leadott szavazatok száma az ülés alatti "ki-be járkálások" miatt változott, de

az egyes döntések előtt a mandátum és határozatképesség ellenőrzése megtörtént. Előadást tett a taglétszámában bekövetkezett változásokra, továbbá arra, hogy meghívót nem csak a regisztrált tagszervezeteknek küldött, hanem a szavazati jog nélkül részvételre jogosultaknak is. Utalt arra, hogy a mandátum ellenőrzéshez beszerezte a tagszervezetek három hónapnál nem régebbi nyilvántartási adatait és ellenőrizte a tagdíjfizetési kötelezettség teljesítését, amelyen túlmenően más törvényes lehetősége nem volt a jogi személy tagszervezetekkel szemben. Előadta, hogy a tagdíjfizetési kötelezettség vonatkozásában még az ülés megkezdése előtt döntés született a kérdéses mandátumok tekintetében, és így lett végül is 85 regisztrált mandátum, amelyből az ülés megkezdésekor 47 mandátummal rendelkező szervezet jelen volt, így határozatképes volt a választmány, majd az ülés megkezdése után két további mandátum felvételre került ezért 87 mandátumra jogosult tagszervezet szerepelt ismét a jelenléti íven, mely változást a levezető elnökök elmulasztottak bejelenteni. Fellebbezési előadása alátámasztására táblázatokat csatolt.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen a fellebbezés elutasítását kérte elkésettség miatt, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte indokai alapján. Ez utóbbi körben hivatkozott arra, hogy az alperes a fellebbezésében új tényeket ad elő, amelyek azonban nem oldják fel a mandátumok szétosztása körében fellelhető ellentmondásokat. Utalt a Pp. 235. § (4) bekezdésére, az alperes törvényes képviselőjének nyilatkozatára, továbbá arra, hogy az alperes nem adott magyarázatot a 27. és 28. számú szavazólapok jogosultjaira és a felperes által megjelölt visszasságokra.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés határidőben érkezését hivatalból vizsgálva az iratokból megállapította, hogy az alperes 2010. március 23. napján vette át az ítéletet és ehhez képest a fellebbezési határidő utolsó napján 2010. április 7. napján adta postára a fellebbezését, így a fellebbezése a Pp. 103. §-ára figyelemmel a 234. § (1) bekezdése szerinti határidőben érkezett, ezért az elsődleges fellebbezési ellenkérelemnek e részben alapja nem volt.

A másodfokú bíróság a határidőben érkezett fellebbezést így érdemben az alábbiak szerint bírálta el.

A fellebbezéssel a keresetet elutasító ítéleti rendelkezés nem volt támadott, ezért a Pp. 228. § (4) bekezdés alapján, a Pp. 253. § (3) bekezdésre is figyelemmel, azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az Etv. 10. § (1) bekezdés alapján törvénysértésre hivatkozással indított perben a bíróságnak a keresetben megfogalmazott eljárási törvénysértésekre is figyelemmel elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a keresettel támadott határozatok az alakszerű előírások megsértésével születtek-e. A másodfokú eljárásban már nem volt vitatott, hogy a támadott határozatok törvénysértő jellegét a 2007. március 30. napján elfogadott módosított alapszabály rendelkezései értelmében kell vizsgálnia a

bírósnak. E maga által alkotott szabályhoz az alperes kötve van, ezért a saját, illetve szervezete az eljárása során azt köteles betartani. Az alapszabályban foglalt rendelkezés megsértése törvénysértés.

Az alapszabály V.2. pontja alapján minden tagszervezet egy mandátummal rendelkezik a választmányban és a tagszervezetet a képviselőre jogosult elnök vagy az általa megbízott képviselő képviseli a választmányon és rendelkezik a mandátummal. Az V.3. pont szerint a választmány akkor határozatképes, ha a mandátumok több mint 50%-a jelen van és részt vesz a szavazásban.

A felperes a törvénysértést a mandátumok, a szavazati jogosultsággal rendelkezők számában, a szavazatok számában jelölte meg.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta a taglétszámot, továbbá a mandátumok és a szavazatok számát.

A 2008. május 30-31. napján tartott választmány jelenléti ívében nem csak szervezetek neve, hanem adott szerv, mint pl. M. Bizottság is szerepel. A jelenléti íven 112 név szerint megjelölt szervezet található, melyek közül 35 esetben a szervezet képviselőjének neve nem megjelölt és aláírás sincs, míg 9 esetben a képviselő megnevezésre került, azonban aláírást nem tartalmaz, további két esetben pedig a megjelölt képviselő aláírását tartalmazza a jelenléti ív, azonban szavazólap kiosztásra nem került. A visszavont szavazólapokra is tekintettel 56 szavazólap került kiosztásra a jelenléti ívből megállapíthatóan.

A M. Bizottság 2008. május 30-i jelentésében 85 tagszervezet és 47 mandátum került meghatározásra. Az alperes ehhez képest a peres eljárásban csatolt listájában 88 tagszervezet szerepel. A 2007. márciusi választmánykor - nem vitatottan - 102 tagszervezete volt az alperesnek.

Mindebből következően nem volt kétséget kizáró módon megállapítható az alperes taglétszáma. Az alperes nem adta kellő indokát annak, hogy amennyiben a választmány időpontjában 85 tagszervezete volt, akkor a jelenléti íven miért tüntetett fel további szervezeteket. A jelenléti ív elsődlegesen annak igazolására kell szolgáljon, hogy a választmányon részvételre és szavazásra jogosultakat feltüntetve ellenőrizhető legyen, hogy azok közül ki jelent meg. Az alapszabály értelmében a választmány a tagszervezetek összessége és minden tagszervezet egy mandátummal rendelkezik.

A fentiekben hivatkozott rendelkezésre álló iratokból azonban nem állapítható meg kétségtelen tényként, hogy az alperesnek a 2008. május 30-31. napján tartott választmánykor ténylegesen hány tagszervezete volt.

Ehhez képest az sem volt megállapítható, hogy az alperes M. Bizottsága milyen adatok alapján állapította meg a tagszervezetek számát 85-ben. Ez a szám a csatolt jelenléti ív alapján nem igazolt.

A választmányról készült jegyzőkönyvből következően az egyes szavazásoknál a M. Bizottság jelentésében 47-ben meghatározottnál magasabb számú szavazat került leadásra. Az alapszabály V.11.1. pontja értelmében a mandátumok érvényességének megállapítása, a határozatképesség megállapítása, valamint a szavazások esetén a szavazatok összeszámlálása a M. Bizottság feladata. A jegyzőkönyvből - egyéb okirat hiányában - azonban nem volt megállapítható kétséget kizáróan, hogy a bizottság korábbi megállapításához képest időben

pontosan mikor és milyen okból változott a mandátumok és így a szavazatok száma.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről. Az alperesnek az elsőfokú eljárásban kell idő állt a rendelkezésére, hogy tényelőadásait, bizonyítékait előterjessze. Az alperesnek a fellebbezésében tett további tényelőadásai a Pp. 235. § (1) bekezdés értelmében a Pp. 141. § (6) bekezdésére is figyelemmel nem voltak figyelembe vehetők.

A fentiek alapján a tagszervezetek és a választmányon jelenlévő mandátummal rendelkezők száma így bizonyítatlan, ebből következően az sem volt bizonyossággal megállapítható, hogy az alapszabály V. 3. pontja szerinti határozatképesség fennállt-e. Mindennek hiányában a választmány megtartása és az által hozott határozatok törvényessége nem bizonyított.

Mindezen indokok kiemelésével az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes keresettel támadott határozatai alapszabálysértők és így törvénysértő eljárás eredményeként születtek meg. Ezért azokat megalapozottan semmisítette meg.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperest képviselő jogtanácsos díját számolta el a Pp. 75. § (2) bekezdés szerint.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint határozott.

Budapest, 2010. szeptember 16.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.

előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróági ügyintéző